Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

14. juuni 2017*

Eelotsusetaotlus — Intellektuaal- ja tööstusomand — Direktiiv 2001/29/EÜ — Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine — Artikli 3 lõige 1 — Üldsusele edastamine — Mõiste — *Online* failijagamisplatvorm — Kaitstud failide jagamine ilma õiguste omaja loata

Kohtuasjas C-610/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaade kõrgeim kohus) 13. novembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. novembril 2015, menetluses

Stichting Brein

versus

Ziggo BV,

XS4All Internet BV,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič (ettekandja), kohtunikud A. Prechal, A. Rosas, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 27. oktoobri 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Stichting Brein, esindaja: *advocaat* J. C. H. van Manen,

— Ziggo BV, esindajad: *advocaat* F. E. Vermeulen ja *advocaat* E. A. de Groot,

— XS4ALL Internet BV, esindajad: *advocaat* C. Alberdingk Thijm ja *advocaat* C. F. M. de Vries,

— Hispaania valitsus, esindajad: V. Ester Casas ja A. Gavela Llopis,

— Prantsuse valitsus, esindaja: D. Segoin,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

— Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* F. Di Matteo,

— Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes ja M. Figueiredo, keda abistas õigusnõunik T. Rendas,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindajad: G. Brown ja J. Kraehling, keda abistas *barrister* N. Saunders,

— Euroopa Komisjon, esindajad: J. Samnadda, T. Scharf ja F. Wilman,

olles 8. veebruari 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada esiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 3 lõiget 1 ja artikli 8 lõiget 3 ning teiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32, parandus ELT 2004, L 195, lk 16) artiklit 11.

2 Taotlus on esitatud sihtasutuse Stichting Brein, mis kaitseb autoriõiguse omajate huve, ning internetiühenduse pakkujate Ziggo BV ja XS4ALL Internet BV (edaspidi „XS4ALL“) vahelises kohtuvaidluses, milles Stichting Brein palub, et viimastele tehakse ettekirjutus blokeerida *online* failijagamisplatvormi „The Pirate Bay“ (edaspidi „failijagamisplatvorm TPB“) domeeninimed ja IP-aadressid.

Õiguslik raamistik

3 Direktiivi 2001/29 põhjendustes 9, 10, 23 ja 27 on märgitud:

„(9) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. Nende kaitse aitab tagada loovuse säilimise ja arengu autorite, esitajate, tootjate, tarbijate, kultuuri, tööstuse ja laiema üldsuse huvides. Intellektuaalomand on seetõttu tunnistatud omandi lahutamatuks osaks.

(10) Jätkamaks oma loome- ja kunstilist tegevust, peavad autorid ja esitajad saama oma töö kasutamise eest nõuetekohast tasu, samasugust tasu peavad saama tootjad, et neil oleks võimalik nimetatud tegevust rahastada. Fonogrammide, filmide, multimeediatoodete ning tellitavate teenuste laadsete teenuste pakkumiseks on tarvis märkimisväärseid investeeringuid. Intellektuaalomandi õiguste piisav õiguskaitse on vajalik, et tagada nimetatud tasu kättesaamine ning võimaldada kindlustada nendele investeeringutele rahuldav kasum.

[…]

(23) Käesolev direktiiv peaks täiendavalt ühtlustama autoriõigusi teoste üldsusele edastamiseks. Seda õigust tuleb käsitada laiemas mõttes, et hõlmata edastamist ka üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse. Nimetatud õigus peaks hõlmama teose igasugust edastamist või vahendamist üldsusele kaabli või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu. See õigus ei peaks hõlmama muid tegevusi.

[…]

(27) Üksnes füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitleta käesoleva direktiivi kohaldamisel edastamisena.“

4 Sama direktiivi artikli 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.“

5 Selle direktiivi artikli 8 „Sanktsioonid ja õiguskaitsevahendid“ lõikes 3 on ette nähtud:

„Liikmesriigid tagavad, et õiguste valdajatel on võimalik taotleda kohtu ettekirjutust vahendajatele, kelle teenuseid kolmandad isikud kasutavad autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumiseks.“

6 Direktiivi 2004/48 põhjenduses 23 on märgitud:

„Piiramata muude olemasolevate meetmete, menetluste ja õiguslike kaitsevahendite kohaldamist, peaks õiguste valdajal olema võimalus taotleda kohtulikku tõkendit vahendaja vastu, kelle teenuseid kasutas kolmas osapool õiguste valdaja tööstusomandi õiguste rikkumiseks. Selliste tõkendite tingimused ja viisid tuleks määratleda liikmesriikide siseriiklikes õigusaktides. Direktiiviga 2001/29/EÜ on sätestatud autoriõiguste ja nendega kaasnevate õiguste rikkumisega seotud kõikehõlmav ühtlustamistasand. Seega ei mõjuta käesolev direktiiv direktiivi 2001/29/EÜ artikli 8 lõiget 3.“

7 Direktiivi 2004/48 artikli 11 „Kohtulikud tõkendid“ kohaselt:

„Liikmesriigid tagavad, et kohtuasutused võivad esitada rikkuja suhtes edasist rikkumist keelavad tõkendid, kui kohtuotsusega on leitud, et intellektuaalomandi õigusi on rikutud. Vastava siseriikliku seaduse korral tähendab allumatus kohtu tõkenditele korduvat rahalist trahvi koos tõkenditele allumise tagamisega. Ilma et see piiraks direktiivi 2001/29/EÜ artikli 8 lõike 3 kohaldamist, tagavad liikmesriigid lisaks, et õiguste valdajad võivad nõuda kohtulikke tõkendeid vahendajate suhtes, kelle teenuseid kasutas kolmas osapool intellektuaalomandi õiguste rikkumisel.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

8 Stichting Brein on autoriõiguse omajate huve kaitsev Madalmaade sihtasutus.

9 Ziggo ja XS4ALL on internetiühenduse pakkujad. Suur osa nende abonentidest kasutavad failijagamisplatvormi TPB, mis on BitTorrenti failide loetleja. BitTorrent on protokoll, mille abil kasutajad (nn partner või *peer*) saavad jagada faile. BitTorrentit iseloomustab see, et jagatavad failid tehakse väikesteks osadeks nii, et nende failide salvestamiseks ei ole vaja keskset serverit, ning see vähendab jagamise protsessi käigus eraldiseisvate üksikute serverite koormust. Failide jagamiseks peavad kasutajad kõigepealt alla laadima teatava tarkvara, nn BitTorrent-kliendi, mida failijagamisplatvorm TPB ei paku. See BitTorrent-klient on tarkvara, millega saab luua torrentfaile.

10 Kasutajad (nn *seeder*), kes soovivad teha enda arvutis asuva faili kättesaadavaks teistele kasutajatele (nn *leecher*), peavad looma BitTorrent-kliendi abil torrentfaili. Torrentfailid viitavad kesksele serverile (nn *tracker*), mis identifitseerib need kasutajad, keda saab rakendada teatava torrentfaili ja selle meediafaili jagamisel. *Seeder*'id laadivad need torrentfailid üles (*upload*) sellisele failijagamisplatvormile nagu TPB,

mis need seejärel indekseerib, et failijagamisplatvormi kasutajad saaksid neid üles leida ja laadida nende abil enda arvutitesse oma BitTorrent-klienti kasutades plokkide kaupa alla (*download*) teoseid, millele need torrentfailid viitavad.

11 Torrentfailide asemel kasutatakse tihti ka nn magnetlinke. Magnetlingid näitavad torrentfaili sisu ja viitavad sellele digitaalse sõrmejälje abil.

12 Suurem osa failijagamisplatvormil TPB pakutavatest torrentfailidest viitavad teostele, mis on autoriõigusega kaitstud, ilma et õiguse omajad oleksid andnud selle platvormi administraatoritele ja kasutajatele luba asjaomaste jagamistoimingute tegemiseks.

13 Põhikohtuasja menetluses palub Stichting Brein esimese võimalusena, et internetiühenduse pakkujatele Ziggo ja XS4ALL tehtaks ettekirjutus blokeerida failijagamisplatvormi TPB domeeninimed ja IP-aadressid, välistamaks, et nende teenuseid kasutatakse õiguste omajate, kelle huvisid esindab Stichting Brein, autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste rikkumiseks.

14 Esimeses kohtuastmes rahuldati Stichting Breini nõuded. Apellatsioonimenetluses jäeti need aga rahuldamata.

15 Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade kõrgeim kohus) märgib, et käesolevas asjas on tõendatud, et failijagamisplatvormi TPB abil tehakse üldsusele kättesaadavaks kaitstud teoseid ilma õiguste omajate loata. Samuti on tõendatud, et Ziggo ja XS4ALL abonendid annavad selle platvormi kaudu juurdepääsu kaitstud teostele ilma õiguste omajate loata ning rikuvad sellega autoriõigusi ja nendega kaasnevaid õigusi.

16 Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade kõrgeim kohus) märgib aga ka, et Euroopa Kohtu praktikast ei ole võimalik täie kindlusega leida vastust küsimusele, kas failijagamisplatvorm TPB tegeleb samuti teoste üldsusele edastamisega direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, kuna sellega:

— luuakse ja säilitatakse süsteem, milles internetikasutajad võtavad üksteisega ühendust selleks, et jagada üksteisega plokkide kaupa nende arvutites olevaid teoseid;

— hallatakse veebisaiti, millelt kasutajad võivad veebi laadida torrentfaile, mis viitavad nende teoste plokkidele, ja

— indekseeritakse ja kategoriseeritakse veebilehele üleslaetud torrentfailid nii, et nende teoste plokke on võimalik leida ja kasutajad saavad neid teoseid (tervikuna) enda arvutisse alla laadida.

17 Neil asjaoludel otsustas Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas tegemist on veebisaidi haldaja poolt teoste üldsusele edastamisega direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui nimetatud veebileht ei sisalda kaitstud teoseid, aga eksisteerib süsteem […], mille kaudu indekseeritakse ja kategoriseeritakse kasutajate jaoks metainformatsiooni kaitstud teoste kohta, mis asuvad kasutajate arvutites, nii et kasutajad saavad selle süsteemi abil üles leida kaitstud teosed ning neid nii üles kui ka alla laadida?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

Kas direktiivi 2001/29 artikli 8 lõige 3 ja direktiivi 2004/48 artikkel 11 võimaldavad teha ettekirjutuse nende sätete tähenduses vahendajale, kes soodustab esimeses küsimuses kirjeldatud viisil rikkumiste toimepanemist kolmandate isikute poolt?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

18 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas mõistet „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas sellise failijagamisplatvormi internetis kättesaadavaks tegemist ja haldamist, mis võimaldab kaitstud teoste metaandmeid indekseerides ja otsingumootorit pakkudes selle platvormi kasutajatel neid teoseid leida ja neid partnervõrgus (*peer-to-peer*) jagada.

19 Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 kohaselt on liikmesriigid kohustatud tagama, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sealhulgas nende teoste sellisel viisil üldsusele kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

20 Selle sätte kohaselt on autoritel preventiivset laadi õigus, mis võimaldab neil teose üldsusele edastamise keelamiseks astuda oma teose võimalike kasutajate ja selle üldsusele edastamise vahele, mida need kasutajad võivad olla kavandanud (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Kuna direktiivi 2001/29 artikli 3 lõige 1 ei täpsusta mõistet „üldsusele edastamine“, tuleb selle mõiste sisu ja kohaldamisala määratleda kõnealuse direktiiviga taotletavate eesmärkide alusel ja arvestades konteksti, millesse tõlgendatav säte kuulub (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et direktiivi 2001/29 põhjendustest 9 ja 10 ilmneb, et direktiivi põhieesmärk on kehtestada autoritele kõrgetasemeline kaitse, mis võimaldab neil saada nende teoste kasutamise eest nõuetekohast tasu, eelkõige üldsusele edastamise korral. Eeltoodust tuleneb, et mõistet „üldsusele edastamine“ tuleb käsitada laias tähenduses, mis on sõnaselgelt märgitud ka sama direktiivi põhjenduses 23 (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Euroopa Kohus on samuti rõhutanud, et mõiste „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses eeldab juhtumipõhist hindamist (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikest 1 tuleneb, et mõistes „üldsusele edastamine“ on seostatud kaks kumulatiivset elementi, nimelt teose „edastamise toiming“ ja teose edastamine „üldsusele“ (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Hinnangu andmisel sellele, kas kasutaja toiming on „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, tuleb võtta arvesse paljusid täiendavaid kriteeriume, mis ei ole autonoomsed ja on üksteisest sõltuvad. Kuna need kriteeriumid võivad konkreetsetes olukordades esineda väga erineval määral, tuleb neid kohaldada nii eraldi kui ka suhestatuna teistesse kriteeriumidesse (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Nende kriteeriumide hulgas on Euroopa Kohus kõigepealt rõhutanud kasutaja määravat rolli ja sekkumise tahtlikkust. Nimelt teeb kasutaja edastamistoimingu, kui ta oma tegevuse tagajärgedest täielikult teadlikuna sekkub, et anda kliendile ligipääs kaitstud teosele, ja seda iseäranis olukorras, kus sellise sekkumiseta ei oleks kliendil põhimõtteliselt võimalik edastatud teost jälgida või oleks jälgimine raskendatud (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Seejärel on Euroopa Kohus täpsustanud, et mõiste „üldsus“ viitab määratlemata suurusega potentsiaalsele sihtrühmale ning eeldab peale selle ka piisavalt suurt arvu isikuid (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Samuti on Euroopa Kohus meelde tuletanud, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale eeldab kaitstud teose edastamise „üldsusele edastamiseks“ kvalifitseerimine, et see edastamine peab toimuma senikasutatust erineva tehnilise vahendi abil või olema suunatud „uuele üldsusele“, see tähendab üldsusele, kellega autoriõiguse omajad oma teose algseks üldsusele edastamiseks luba andes ei arvestanud (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Lõpuks on Euroopa Kohus ka korduvalt rõhutanud, et asjaolu, et direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses üldsusele edastamine toimub tasu eest, ei ole tähtsusetu (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

30 Mis esiteks puudutab küsimust, kas niisuguse jagamisplatvormi nagu põhikohtuasjas kättesaadavaks tegemine ja haldamine kujutab endast „edastamist“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, siis olgu öeldud, et nagu tuleneb direktiivi 2001/29 põhjendusest 23, hõlmab artikli 3 lõikes 1 silmas peetud autoriõigus teose üldsusele edastamiseks teose igasugust edastamist või vahendamist kaabli või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu, üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse.

31 Nagu lisaks nähtub direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikest 1, piisab selleks, et tegemist oleks „edastamisega“, muu hulgas teose üldsusele kättesaadavaks tegemisest niimoodi, et üldsuse hulka kuuluvatel isikutel on võimalus neile teostele enda valitud kohas ja enda valitud ajal ligi pääseda, kusjuures ei ole määrav, kas nad seda võimalust kasutavad või mitte (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Euroopa Kohus on selle kohta juba otsustanud, et kui ühel veebisaidil pakutakse linke, millel klõpsates on võimalik vaadata teisel veebisaidil juurdepääsupiiranguteta avaldatud kaitstud teoseid, siis võimaldab see esimesena mainitud veebisaidi kasutajatele otsejuurdepääsu neile teostele (kohtuotsus, 13.2.2014, Svensson jt, C-466/12, EU:C:2014:76, punkt 18; vt selle kohta ka kohtumäärus, 21.10.2014, BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, punkt 15, ja kohtuotsus, 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 43).

33 Euroopa Kohus on samuti otsustanud, et nii on see ka niisuguse meediamängija müügi puhul, millesse on eelnevalt installeeritud veebis kättesaadavad lisad, mis sisaldavad hüperlinke, mis suunavad veebisaitidele, mida üldsusel on võimalik vabalt külastada ja kus autoriõigusega kaitstud teosed on tehtud kättesaadavaks ilma autoriõiguse omajate loata (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punktid 38 ja 53).

34 Järelikult võib sellest kohtupraktikast tuletada, et põhimõtteliselt võib igasugune toiming, millega kasutaja annab teadlikult enda klientidele juurdepääsu kaitstud teostele, olla „edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses.

35 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt nentida, nagu märkis sisuliselt ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 45, et pooled ei vaidle selle üle, et autoriõigusega kaitstud teoseid tehakse failijagamisplatvormi TPB abil kättesaadavaks selle platvormi kasutajatele selliselt, et neil on teostele ligipääs enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

36 Küll on selge, nagu seda rõhutas ka eelotsusetaotluse esitanud kohus, et failijagamisplatvormi TPB kasutajatele kättesaadavaks tehtud teoseid ei ole veebi pannud mitte selle platvormi administraatorid, vaid selle kasutajad. Sellegipoolest võimaldavad kõnealused administraatorid, kui nad teevad kättesaadavaks ja haldavad niisugust failijagamisplatvormi nagu põhikohtuasjas, enda tegevuse tagajärgedest täit selgust omades juurdepääsu kaitstud teostele, indekseerides ja kategoriseerides sellel

platvormil torrentfailid, mis võimaldavad kasutajatel teoseid leida ja neid partnervõrgus (*peer-to-peer*) jagada. Nagu ka kohtujurist selle kohta oma ettepaneku punktis 50 sisuliselt märkis, siis kui administraatorid seda platvormi kättesaadavaks ei teeks ega haldaks, ei oleks kasutajatel võimalik neid teoseid jagada või vähemalt oleks selline jagamine internetis keerulisem.

37 Järelikult tuleb tõdeda, et failijagamisplatvormi TPB kättesaadavaks tegemise ja haldamisega pakuvad selle administraatorid enda kasutajatele juurdepääsu asjaomastele teostele. Seega võib asuda seisukohale, et nendel on möödapääsmatu roll asjaomaste teoste kättesaadavaks tegemisel.

38 Lõpuks ei saa failijagamisplatvormi TPB administraatorite tegevust pidada niisuguseks, millega „üksnes pakutakse“ selliseid füüsilisi abivahendeid, mis võimaldavad edastada või edastavad direktiivi 2001/29 põhjenduse 27 tähenduses. Nimelt nähtub eelotsusetaotlusest, et see failijagamisplatvorm indekseerib torrentfailid, võimaldades selle platvormi kasutajatel kergemini leida ja alla laadida teoseid, millele torrentfailid viitavad. Ühtlasi nähtub Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest, et failijagamisplatvorm TPB pakub lisaks otsingumootorile indeksit, mis jagab kättesaadavaks tehtud teosed erinevatesse kategooriatesse vastavalt nende laadile, žanrile või populaarsusele, kusjuures platvormi administraatorid kontrollivad seda, et teos paigutatakse õigesse kategooriasse. Lisaks kustutavad administraatorid vananenud või vigased torrentfailid ja filtreerivad aktiivselt teatud veebisisu.

39 Neid kaalutlusi arvestades kujutab sellise failijagamisplatvormi nagu põhikohtuasjas kättesaadavaks tegemine ja haldamine endast edastamist direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses.

40 Teiseks eeldab hõlmatus mõistega „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, et kaitstud teoseid tõepoolest edastatakse üldsusele (kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Euroopa Kohus on selle kohta esiteks täpsustanud, et mõistel „üldsus“ on teatav alammäär, mis välistab selle mõiste alt liiga väikese või tähtsusetu suurusega isikute hulga. Teiseks tuleb arvesse võtta kaitstud teoste kättesaadavaks tegemise kogumõju potentsiaalsetele adressaatidele. Seega on asjakohane mitte ainult see, mitmele isikule on sama teos üheaegselt kättesaadav, vaid ka see, mitmele neist on see teos üksteise järel kättesaadav (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Käesolevas asjas nähtub eelotsusetaotlusest, et oluline osa Ziggo ja XS4ALL abonentidest on failijagamisplatvormi TPB kaudu alla laadinud meediafaile. Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest nähtub samuti, et seda platvormi kasutab väga palju inimesi, sest TPB administraatorid on failijagamisplatvormi märkinud kümneid miljoneid *peer*'e. Põhikohtuasjas vaidlusalune edastamine puudutab seetõttu vähemalt kõiki selle platvormi kasutajaid. Nendel kasutajatel on igal ajal ja samal ajal juurdepääs kaitstud teostele, mida jagatakse selle platvormi kaudu. Seega on edastamine suunatud määramata hulgale potentsiaalsetele adressaatidele ja puudutab suurt hulka inimesi (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Sellest järeldub, et sellise edastamisega nagu põhikohtuasjas tõepoolest edastatakse kaitstud teoseid „üldsusele“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses.

44 Mis lisaks puudutab küsimust, kas need teosed edastati „uuele“ üldsusele käesoleva kohtuotsuse punktis 28 viidatud kohtupraktika tähenduses, siis olgu öeldud, et Euroopa Kohus otsustas nii 13. veebruari 2014. aasta otsuses Svensson jt (C-466/12, EU:C:2014:76, punktid 24 ja 31) kui ka 21. oktoobri 2014. aasta määruses BestWater International (C-348/13, EU:C:2014:2315, punkt 14), et uus üldsus on üldsus, kellega autoriõiguse omajad algseks üldsusele edastamiseks luba andes ei arvestanud.

45 Käesolevas asjas nähtub Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest esiteks, et failijagamisplatvormi TPB administraatoreid on teavitatud sellest, et see platvorm, mille nad on enda kasutajatele kättesaadavaks teinud ja mida nad haldavad, pakub juurdepääsu vastavate õiguste omajate loata avaldatud teostele, ja teiseks, et ka selle platvormi administraatorid ise ütlevad sõnaselgelt platvormi blogides ja foorumites, et nende eesmärk on teha kasutajatele kättesaadavaks kaitstud teoseid, ning õhutavad kasutajaid nimetatud teostest koopiaid tegema. Igal juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et arvestades eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt sõnaselgelt esile toodud asjaolu, et väga suur osa failijagamisplatvormil TPB olevatest torrentfailidest viitavad teostele, mis on avaldatud ilma õiguste omajate loata, ei saanud failijagamisplatvormi TPB administraatoritele olla teadmata, et see platvorm annab juurdepääsu teostele, mis on avaldatud ilma õiguste omajate loata. Sellistel asjaoludel tuleb tõdeda, et tegemist on edastamisega „uuele üldsusele“ (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2017. Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punkt 50).

46 Ka ei ole vaidlust selle üle, et sellise failijagamisplatvormi nagu põhikohtuasjas kättesaadavaks tegemise ja haldamise eesmärk on saada sellest tulu, sest nagu nähtub Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest, toodab see platvorm suurt reklaamitulu.

47 Seega tuleb asuda seisukohale, et sellise failijagamisplatvormi nagu põhikohtuasjas kättesaadavaks tegemine ja haldamine kujutab endast „üldsusele edastamist“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses.

48 Kõiki eespool toodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et mõistet „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas sellise failijagamisplatvormi internetis kättesaadavaks tegemist ja haldamist, mis võimaldab kaitstud teoste metaandmeid indekseerides ja otsingumootorit pakkudes selle platvormi kasutajatel neid teoseid leida ja neid partnervõrgus (*peer-to-peer*) jagada.

Teine küsimus

49 Esimesele küsimusele antud vastust arvestades ei ole teisele küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

50 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Mõistet „üldsusele edastamine“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas sellise failijagamisplatvormi internetis kättesaadavaks tegemist ja haldamist, mis võimaldab kaitstud teoste metaandmeid indekseerides ja otsingumootorit pakkudes selle platvormi kasutajatel neid teoseid leida ja neid partnervõrgus (*peer-to-peer*) jagada.

Allkirjad